

RUMIENIDŁO (1) *sb n*

e oraz o jasne.

[*sg N rumienidło. ◇ G rumienidła. ◇ A rumienidło.*] ◇ *pl [G rumienidł.] ◇ I rumienidły.*

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI w. w cytacie s.v. ogorzeliina; poza tym XVII(XVIII) w.

1. *Środek kosmetyczny: róż; pigmentum, purpurissum Cn: [rumyenydło, Crassydło fucus ReuchlinBartBydg n3, D3v; Iełzche łatwiejsze y tánízhe Rumienidło/ vbogie Niewiałtki we Włószech łobie czynią SienHerb 508b; oney ćiałtowey przyprawy/ máło iey co wżywano/ oprócz co iey Niewiałty ku paleniu rumienidł wżywály. SienHerb 594b; UrzędowHerb 147a marg.]*

W połączeniu szeregowym: [św. Paulina mówiła:] łzpecić teraz twarz potrzebá/ ktora się przeciw rofkazaniu Bożemu/ bielidły y rumienidły y innymi przyprawy málowála. SkarŻyw 140.

2. [*Naturalny rumieniec będący synonimem piękna:*

W przeciwstawieniu: »rumienidło ... ogorzeliina«: y ná mieyfce Kitliczká będzie wor/ á ná mieyfce rumienidła [pro pulchritudine] ogorzeliiná. BibRadz Is 3/24 (Linde s.v. ogorzeliina).]

Synonimy: 1. barwiczka, »czerwona glinka«, farba, farbiczka.

Cf RUMIANOŚĆ, 1. RUMIENIEC, RUMIENNOŚĆ